

قارون جي هلاڪت جو سبب

شبِ براءت سنتن پري اجتماع ۾
ٿيڻ وارو سنتن پريو بيان

(اسلامي پيڻرن جي لاءِ)

18-May-2017

قارون جي هلاکت جو سبب

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قارون جي هلاکت جو سبب

وَعَلَىٰ إِلِكْ وَأَصْحٰبِكَ يَا حَيِّبَ اللَّهِ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ

وَعَلَىٰ إِلِكْ وَأَصْحٰبِكَ يَا نُورَ اللَّهِ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ

دُرود شريف جي فضيلت

اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ جي محبوب صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ دلنشين آهي: مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ وَحَدِّدَ الرَّبَّ يَعْنِي جَنَّةَن قَرَّانٍ پَاڪَ جِي تِلَاوَتِ كُتُبِي ۽ رَبِّ عَزَّوَجَلَّ جِي حَمْدِ بَيَانِ كُتُبِي، وَصَلَّى عَلَى النَّبِيِّ وَاسْتَعْفَرَ رَبَّهُ ۽ پوءِ نَبِيِّ كَرِيمِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تِي دُرُودِ شَرِيفِ پڙهي پنهنجي رَبِّ عَزَّوَجَلَّ کان بخشش گهري، فَقَدْ طَلَبَ الْخَيْرَ مَكَانَهُ، تَه يَقِيناً ان ڀلائي کي پنهنجي جڳهه تان گولهي ورتو. (تفسير درمنثور ج 8: ص 169، بيروت)

اُن پر دُرود جن کو کس بے کسماں کہیں اُن پر سلام جن کو خُبر بے خُبر کی ہے

(حدائقِ بخشش، ص 209)

شعر جي مختصر وضاحت:

اسان جي آقا و مولي صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تِي اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ جون ڪروڙين رحمتون نازل ٿين جيڪي بي سهارن جا سهارا آهن ۽ پاڻ سڳورن صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تِي لکين سلام هجن جيڪي بي خبر جي خبر رکن ٿا.

قارون جي هلاڪت جو سبب

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

پياريون پياريون اسلامي پيڻيون! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان سنيون سنيون نيٽون ڪري وٺون ٿا. فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: ”يَبِيَّةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ“ يعني مسلمان جي نيٽ ان جي عمل کان بهتر آهي.

(المعجم الكبير، سهل بن الساعدي... الخ ج 6، ص 185، الحديث: 5942)

ٻه مدني ڳال: (1) بغير سني نيٽ جي ڪنهن به نيڪ عمل جو ثواب ناهي ملندو. (2) جيتريون سنيون نيٽون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيٽون

نگاهون جهڪائي پوري توجهه سان بيان ٻڌندس ❀ ٽيڪ لڳائي ويهڻ
 بدران علمِ دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ٻئي گوڏا وڇائي ويهندس
 ❀ ضرورت پوڻ تي ٻين جي لاءِ سرڪي جاءِ ڪشاده ڪندس ❀ ڌڪو وغيره
 لڳو ته صبر ڪندس، گهوري ڏسڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس ❀ صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ!
 اذْكُرْ اللَّهَ ، تُوْبُوا اِلَيْ اللَّهِ! وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ وارن جي دل
 جوئي جي لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس ❀ بيان کان پوءِ پاڻ اڳتي وڌي
 سلام، مصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس. جيڪو ڪجهه ٻڌندس ان کي
 سمجهي ڪري ان تي عمل ڪرڻ کان پوءِ ٻين تائين پهچائي ڪري نيڪي جي
 دعوت عام ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪندس دوران بيان موبائل جي غير
 ضروري استعمال کان بچندس، نه بيان ريكارڊ ڪندس نه ئي ٻئي ڪنهن
 قسم جي آواز (چو ته ان جي اجازت ناهي)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

قارون جي هلاڪت جو سبب

قارون جو انجام

قارون بيحد سهڻو هو، هو بني اسرائيل ۾ ”تورا“ جو وڏو عالم ۽ بي انتها ملنسار ۽ با اخلاق انسان هو، پر بي شمار دولت ايندي ئي هڪدم بدلجي ويو ۽ حضرت موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَام جو وڏو دشمن ۽ مغرور ٿي ويو ۽ جڏهن زڪوة جو حڪم نازل ٿيو ته ان حضرت موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَام جي روبرو اهو عهد ڪيو ته هو پنهنجي تمام مال مان هزارئون حصو زڪوة ڪيوندو پر جڏهن هن مال جو حساب لڳايو ته هڪ وڏي رقم بچجي، اهو ڏسي هن تي هڪدم حرص ۽ بخل جو پوت سوار ٿيو ۽ نه رڳو زڪوة جو منڪر ٿيو بلڪ بني اسرائيل وارن کي ورغلائڻ لڳو ته حضرت موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَام هن بهاني سان توهان جو مال وٺڻ چاهن ٿا، ايستائين جو حضرت موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَام سان ماڻهن نفرت ڏيارڻ لاءِ هن خبيث گندي ۽ بري چال هلي ته هڪ عورت کي گهڻو مال و دولت ڏئي راضي ڪيو ته اوهان تي بدڪاري جو الزام (Blame) لڳائي، عين ان وقت جڏهن حضرت موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَام بيان ڪري رهيا هئا قارون اوهان کي ٽوڪيو ته فلاڻي عورت سان پاڻ بدڪاري ڪئي آهي (معاذ الله عَزَّوَجَلَّ) حضرت موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَام فرمايو ته هن عورت کي منهنجي سامهون آڻيو، پوءِ اها عورت گهرائي وئي ته حضرت موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَام فرمايو: اي عورت! ان الله جو قسم! جنهن بني اسرائيل جي لاءِ درياءُ چيري ڇڏيو، عافيت ۽ سلامتي سان درياءُ پار ڪرائي فرعون کان نجات ڏني، سچ سچ ٻڌاءِ ته واقعو ڇا آهي؟

حضرت موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَام جي جلال سبب عورت ڏڪڻ لڳي هن وڏي ميڙ ۾ صاف صاف چيو ته اي الله عَزَّوَجَلَّ جا نبي! مون کي قارون گهڻي دولت ڏني

قارون جي هلاکت جو سبب

اوهان تي بهتان لڳائڻ جي لاءِ راضي ڪيو هو، هن وقت حضرت موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ جي اکين ۾ لڙڪ اچي ويا ۽ سجده شڪر ادا ڪيو ۽ اها دعا گهري: يَا اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ! قارون تي پنهنجو قهر ۽ غضب نازل فرما، پوءِ ماڻهن کي فرمايائون ته جيڪو قارون جو ساٿي آهي اهو قارون سان گڏ بينو رهي ۽ جيڪو منهنجو ساٿي آهي اهو قارون کان جدا ٿي وڃي، پوءِ ٻن ماڻهن کان سواءِ سڀئي بني اسرائيل وارا قارون کان جدا ٿي ويا. پوءِ حضرت موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ زمين کي حڪم ڏنو ته اي زمين! تون هن کي پڪڙي وٺ ته هڪدم قارون گوڏن تائين زمين ۾ دٻجي ويو ٻيهر اوهان زمين کي ساڳيا لفظ چيا ته اهو چيلهه تائين دٻجي ويو اهو ڏسي قارون روئڻ پاڏائڻ لڳو ۽ مائٽي ۽ قرابت جو واسطو ڏيڻ لڳو پر اوهان ڪو ڌيان نه ڏنو، ايستائين جو هو بلڪل زمين ۾ دٻجي ويو، ۽ ٻه ماڻهو جيڪي قارون جا ساٿي ٿيا، ماڻهن کي چوڻ لڳا ته حضرت موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ قارون کي انهيءَ ڪري زمين ۾ وڌو ته جيئن قارون جو گهر ۽ ان جي خزاني ته پاڻ قبضو ڪري، ته پاڻ الله تعاليٰ کان دعا گهري ته قارون جو گهر ۽ خزانو به زمين ۾ هليو وڃي پوءِ قارون جو گهر جيڪو سون جو هو ۽ ان جو سمورو خزانو زمين ۾ هليو ويو. (تفسير صاوي، پ. ۲۰، القصص، تحت الآية: ۸۱، ۱۵۴۶/۴ ملخصاً)

جهاڻ ۾ ٻين عبرت ڪه هر سو نمونے مگر تجھ کو اندھا ڪيا رنگ و بونه
 ڪبھی غور سے بھی یہ دیکھا ہے تونه جو آبادتھے وہ محل اب ٻين سونه
 جگه جي لگانے کي دنيا نهيں ہے یہ عبرت کي جا ہے تماشا نهيں ہے
 صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

پياريون پياريون اسلامي پيڻيون! معلوم ٿيو ته دنياوي خوشحالي (Prosperity)،

قارون جي هلاڪت جو سبب

مال و دولت ۽ سهولتن جي گهٽائي الله ﷻ جي راضي جي نشاني ناهي، جيڪڏهن ائين هجي ها ته الله ﷻ جي بارگاه ۾ قارون جو تمام وڏو رتبو هجي هئا، اهو به معلوم ٿيو ته مال و دولت جي حرص ۾ مٿي انسان پنهنجي آخرت برباد ڪندو آهي ۽ رب ﷻ جو ناراضو حاصل ڪندو آهي آخرڪار عذابِ الهي جي ڪري دنيا ۾ ماڻهن جي لاءِ عبرت جو نمونو بڻجي ويندو آهي. ياد رکو! مال و دولت الله ﷻ جي هڪ نعمت آهي پر ان نعمت جو صحيح استعمال الله ﷻ جي راضي واري ڪمن ۾ خرچ ڪرڻ ۽ ان جي زڪوة ادا ڪرڻ آهي، ان سان گڏوگڏ حقيقي دولت (تقويٰ، پرهيزگاري، خوفِ خدا ۽ عشقِ مصطفيٰ ﷺ) جي خيرات هر وقت گهرڻ گهرجي، چوٽه دولت ۽ حڪومت جو هجڻ فضيلت جو سبب ناهي، فرعون، نمرود ۽ قارون به ته دولت ۽ حڪومت وارا هئا پر انهن جي مال انهن کي ابدي لعنت جو حقدار بڻايو.

بلڪ فضيلت ته هن ۾ آهي ته الله ﷻ اسان سان راضي ٿئي، تقويٰ ۽ پرهيزگاري ملي وڃي ۽ جيڪڏهن دولت ملي ته اهڙي جيڪا حضرت سيدنا عثمان غني ۽ حضرت سيدنا عبدالرحمن بن عوف ۽ بين صحابه ڪرام عليهم السلام وٽ هئي، اهي نيڪ ٻانهن ان مال جو حق ادا ڪندا يعني زڪوة ڏيندا هئا ۽ زڪوة جي علاوه به اسلام جي نالي تي خوب صدقو ۽ خيرات ڪندا هئا. الله ﷻ اسان کي مال جي مَحَبَّت جي سبب ان جي وبال کان بچائي ۽ هر سال ان جي زڪوة ادا ڪرڻ جي توفيق عطا فرمائي ڇاڪاڻ ته مال جي زڪوة ادا ڪرڻ فرض آهي، جڏهن ته ڪنجوسي ۽ تنگ دلي سان ڪم وٺندي ان کي گڏ ڪري رکڻ ۽ ان جي زڪوة ادا نه ڪرڻ آخرت ۾ پڪڙ ۽ عذابِ الهي جو سبب آهي، جيئن سيپاري 4 سورة آل عمران جي آيت نمبر 180 ۾ ارشاد آهي:

قارون جي هلاڪت جو سبب

ترجمو ڪنز الايمان: ۽ جيڪي بخل ڪندا آهن ان شيءِ ۾ جيڪا الله انهن کي پنهنجي فضل سان ڏني آهي ان کي هرگز سٺو نه سمجهن بلڪ اهو انهن لاءِ بچڙو آهي جنهن ۾ بخل ڪيائين سگهو ئي اهو قيامت جي ڏينهن انهن جي گچيءَ جو گت هوندو، آسمانن ۽ زمين جو وارث الله ئي آهي ۽ الله کي اوهان جي ڪمن جي خبر آهي.

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ ۗ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ ۗ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ وَاللَّهُ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٨٠﴾ (پ ٤، آل عمران: ١٨٠)

سپياري 10 سُورَةُ التَّوْبَةِ جي آيت نمبر 34, 35 ۾ ارشاد آهي:

ترجمو ڪنز الايمان: ۽ جيڪي گڏ ڪري رکن ٿا سون چاندي ۽ ان کي الله جي راه ۾ خرچ نه ٿا ڪن انهن کي خوشخبري پڙڻا درد ناڪ عذاب جي، جنهن ڏينهن اهو تپايو ويندو جهنم جي باه ۾ پوءِ ان سان داغ ڏنا ويندا سندن پيشاني ۽ پاسن ۽ پٺين کي هي آهي اهو جو توهان پنهنجي لاءِ گڏ ڪري رکيو هو، هاڻي چڪو مزو اُنهيءَ گڏ ڪرڻ جو.

وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۗ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ ۖ فَيُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَأُخْرَاهُمْ ۗ هَذَا مَا كُنْتُمْ لَأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ﴿٣٥﴾

پياريون پياريون اسلامي پيڙهن! ٻڌو اوهان ته جيڪي ماڻهو پنهنجو مال جمع رکن ٿا ۽ ان جي زڪوة ادا نٿا ڪن ته اهي سڀاڻي قيامت جي ڏينهن ڪيتري قدر ڏلت و خوار ۽ دردناڪ عذاب ۾ گرفتار ٿيندا. ياد رکو! جهڙي طرح زڪوة ادا ڪرڻ انسان جي پنهنجي ذات جي لاءِ مفيد آهي، اهڙي طرح ڪنجوسي سان ڪم وٺڻ به پنهنجي ئي ذات جي لاءِ نقصان جو سبب آهي.

قارون جي هلاڪت جو سبب

جيڪي ماڻهو پنهنجي مال جي زڪوة ادا ڪن ٿا ۽ دل کولي صدقو ۽ خيرات ڪن ٿا ته ان باوجود انهن جي مال ۾ حيرت انگيز طور تي ڏينهنون ڏينهن تمام گهڻي ترقي ۽ برڪت ايندي رهندي آهي جڏهن ته ڪنجوس جو حال هي هوندو آهي ته گهڻي مال ۽ دولت جي باوجود حرص ۽ لالچ جي سبب ان کي پنهنجو مال گهٽ لڳندو آهي جنهن جي ڪري هو صدقاتِ واجبه ۽ نافله جي ادائينگي ڪرڻ، نيڪي جي ڪمن ۾ خرچ ڪرڻ ۽ مخلوق خدا جي مدد ڪرڻ کان سڄي زندگي ڪيڀائيندو رهندو آهي ته متان منهنجي مال ۾ گهٽتائي نه ٿي وڃي. نيٺ هڪ ڏينهن موت جو فرشتو ان وٽ ايندو آهي ۽ ان جي موت کان پوءِ ان جو سمورو مال ان جي وارثن وٽ هليو ويندو آهي. اچو هن باري ۾ هڪ عبرتناڪ حڪايت ٻڌون ٿا،

ڪنجوسي جو انجام

دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل 412 صفحن تي مشتمل ڪتاب عيونُ الحڪايات حصو پهريون صفحي 74 تي آهي: حضرت سيدنا يزيد بن ميسره رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا ته اسان کان پهرين امتن ۾ هڪ شخص هو، جنهن تمام گهڻو مال ۽ دولت جمع ڪري رکيو هو ۽ ان جو اولاد به گهڻو هو، قسم قسم جون نعمتون ان کي حاصل هيون، گهڻي مال هئڻ جي باوجود به هو انتهائي ڪنجوس هو، الله تعاليٰ جي راه ۾ ڪجهه به خرچ نه ڪندو هو، هر وقت انهيءَ ڪوشش ۾ رهندو هو ته ڪهڙي نموني منهنجي دولت ۾ اضافو ٿي وڃي. جڏهن هو تمام گهڻو مال گڏ ڪري چڪو ته پنهنجو پاڻ کي چيائين: هاڻي ته آئون خوب عيش ۽ عشرت سان زندگي گذاريندس، بهرحال هو پنهنجي گهروارن سان تمام عيش ۽ عشرت سان رهڻ لڳو، ڪيترائي خُدام (نوڪر چاڪر) ان جي خدمت ۾ هٿ ٻڏي حاضر رهندا

قارون جي هلاڪت جو سبب

هئا، آخرڪار! هو ان دنياوي نعمتن ۾ ايترو ته مست ٿي ويو جو پنهنجي موت کي بلڪل وساري ڇڏيائين. هڪ ڏينهن مَلُڪُ الْمَوْتِ حضرت سَيِّدُنَا عِزْرَائِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ هڪ فقير جي صورت ۾ ان جي گهر آيا ۽ دروازي تي دستڪ ڏنائون، غلام يڪدم دروازي جي طرف وڌيا ۽ جيئن ئي دروازو کوليائون ته سامهون هڪ فقير (Beggar) ڏنائون، ان کان پڇيو: تون هتي ڇا جي لاءِ آيو آهين؟ مَلُڪُ الْمَوْتِ عَلَيْهِ السَّلَامُ جن جواب ڏنو: وڃو، پنهنجي مالڪ کي ٻاهر موڪليو، مونکي ان سان ڪم آهي. خادمن ڪوڙ ڳالهائيندي چيو: اهي ته توهان جهڙي ئي ڪنهن فقير جي مدد جي لاءِ ٻاهر ويا آهن. حضرت سَيِّدُنَا مَلُڪُ الْمَوْتِ عَلَيْهِ السَّلَامُ جن ڪجهه دير کان پوءِ ٻيهر دروازي تي دستڪ ڏنائون، غلام ٻاهر آيو ته ان کي چيائون: وڃ! پنهنجي آقا کي چئو: آئون مَلُڪُ الْمَوْتِ عَلَيْهِ السَّلَامُ آهيان. جڏهن هن مالدار شخص هي ڳالهه ٻڌي ته تمام خوفزده ٿي ويو ۽ پنهنجي غلامن کي چيائين: هن سان وڏي نرمي سان ڳالهايو. خادم ٻاهر آيا ۽ حضرت سَيِّدُنَا مَلُڪُ الْمَوْتِ عَلَيْهِ السَّلَامُ کي چوڻ لڳا: توهان اسان جي آقا جي بدلي ڪنهن ٻي جو روح قبض ڪري وٺو ۽ انهن کي ڇڏي ڏيو، الله عَزَّوَجَلَّ توهان کي برڪتون عطا فرمائي. حضرت سَيِّدُنَا مَلُڪُ الْمَوْتِ عَلَيْهِ السَّلَامُ جن فرمايو: ايئن هرگز نٿو ٿي سگهي. پوءِ مَلُڪُ الْمَوْتِ عَلَيْهِ السَّلَامُ اندر تشریف کڻي ويا ۽ هن مالدار شخص کي چيائون: توکي جيڪا وصييت ڪرڻي هجي ڪري وٺ، آئون تنهنجي روح قبض ڪرڻ کان بغير هتان نه ويندس.

اهو ٻڌي تمام گهروارا رڙيون ڪرڻ لڳا ۽ روئڻ شروع ڪري ڇڏيائون، هن شخص پنهنجي گهر وارن ۽ غلامن کي چيو: سون ۽ چانديءَ سان ڀريل صندوق ۽ پيتيون کولي ڇڏيو ۽ منهنجي سموري دولت منهنجي سامهون آڻيو، يڪدم حڪم کي پورو ڪيو ويو ۽ سڄو خزانو ان جي اڳيان رکيو

قارون جي هلاڪت جو سبب

ويو. اهو شخص سون ۽ چانديءَ جي ڍير وٽ آيو ۽ چوڻ لڳو: اي ذليل ۽ بدترين مال! تو تي لعنت هجي توڻي مون کي پروردگار **عَزَّ وَجَلَّ** جي ذڪر کان غافل رکيو، توڻي مون کي آخرت جي تياري کان روڪي رکيو. هي ٻڌي اهو مال ان کي چوڻ لڳو: تون مون کي بُرو ڀلو نه چئو، ڇا تون اهو ئي نه آهين جيڪو دنيا وارن جي نظر ۾ حقير هئين؟ منهنجي ڪري تنهنجي عزت وڌي، منهنجي ئي ڪري تنهنجي پهچ بادشاهن جي درٻار تائين ٿي، نه ته غريب ۽ نيڪ ماڻهو انهن تائين پهچي ئي نٿا سگهن، منهنجي ئي ڪري تنهنجو نڪاح شهزادين ۽ امير زادين سان ٿيو، نه ته غريب ماڻهو انهن سان ڪٿي شادي ڪري سگهن ٿا. هاڻي اها ته تنهنجي بدبختي آهي جو تو مون کي شيطاني ڪمن ۾ خرچ ڪيو، جيڪڏهن تون مون کي الله **عَزَّ وَجَلَّ** جي ڪمن ۾ خرچ ڪرين ها ته هي ذلت ۽ خواري تنهنجو مقدر نه بڻجي ها، ڇا مون توکي چيو هو ته تون مونکي نيڪ ڪمن ۾ خرچ نه ڪر؟ اڄ جي ڏينهن آئون نه بلڪ تون وڌيڪ ملامت ۽ لعنت جو مُسْتَحِق آهين.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَيِّبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

پياريون پياريون اسلامي پيڙهيون! يقيناً هي زندگي جتي هڪ بهترين نعمت آهي، اُتي الله **عَزَّ وَجَلَّ** جي طرف کان اسان جي لاءِ نيڪيون ڪمائڻ ۽ آخرت ٺاهڻ جي زبردست مهلت به آهي، ان لاءِ جيترا اسان جا ڏينهن باقي بچيا آهن ان کي غنيمت سمجهندي جنهن جي ڏمي جيتري زڪوة بڻجي ٿي پر مال ۽ دولت سان اجائي محبت يا رڳو سُستي يا دين کان ڏوري جي ڪري لاعلمي ۽ جهالت جي ڪري اڃا تائين ادا ناهي ڪئي، پهريان ته ان سبب هڪدم الله **عَزَّ وَجَلَّ** جي بارگاه ۾ سڄي دل سان توبه ۽ پوءِ علماءِ اهل سنت سان رجوع ڪري ان جو

قارون جي هلاڪت جو سبب

حساب لڳائي ۽ تمام زڪوة ادا ڪري. حقيقت هي آهي ته اسان جي نازڪ ۽ کمزور جسمن ۾ آخرت جو دردناڪ عذاب سهڻ جي هرگز طاقت نه آهي.

مجھ مال و دولت کي آفت نه گھرا
بچا يا الھي بچا يا الھي
نه دے جاہ و حشمت نه دولت کي کثرت
گدائے مدينه بنا يا الھي

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

پياريون پياريون اسلامي پيڙيون! اچو! زڪوة چا ڪي چيو ويندو آهي ان جي وصف ٻڌون ٿا.

زڪوة مان ڇا مراد آهي؟ Definition of zakat

زڪوة شريعت جي طرفان مقرر ڪيل ان مال کي چون ٿا، جنهن مان هر طرح کان پنهنجو نفعو ختم ڪرڻ کان پوءِ رضاءِ الھي **عَزَّوَجَلَّ** جي لاءِ ڪنهن اهڙي مسلمان فقير جي ملڪيت ۾ ڏنو وڃي (يعني مالڪ بڻايو وڃي) جيڪو نه ته پاڻ هاشمي هجي ۽ نه ئي ڪنهن هاشمي جو آزاد ڪيل غلام هجي.

(الدرالمختار، ڪتاب الزڪوة، ج ۳، ص ۲۰۴، ۲۰۶ ملخصاً)

زڪوة کي زڪوة چوڻ جو سبب

زڪوة جي لغوي معنيٰ طهارت، اضافو ۽ برڪت آهي. جيئن ته زڪوة باقي مال جي لاءِ طهارت ۽ اضافي جو سبب بڻجندي آهي، ان ڪري ان کي زڪوة چيو ويندو آهي. (الدرالمختار و الدرالمختار، ڪتاب الزڪوة، ج ۳، ص ۲۰۳ ملخصاً، فيضان زڪوة)

قارون جي هلاڪت جو سبب

پياريون پياريون اسلامي پيڻرون! الله عَزَّوَجَلَّ مالدارن تي زڪوة فرض ڪئي ته جيئن اهي پنهنجي زڪوة جي ذريعي مُعاشري جي ڪمزور ۽ نادار طبقي جي مدد ڪن ۽ دولت ڪجهه ماڻهن جي مُنين ۾ قيد ٿيڻ جي بدران غريب ماڻهن تائين به پهچندي رهي ۽ اهڙي طرح مُعاشري ۾ معاشي توازن جي فضا قائم رهي. جيڪڏهن الله عَزَّوَجَلَّ چاهي ها ته سڀني کي دولت مند بڻائي ڇڏي ها ۽ ڪو شخص غريب نه هجي ها، پر ان پنهنجي مَشِيَت سان ڪنهن کي امير بڻايو ته ڪنهن کي غريب ته جيئن امير کي ان جي دولت ۽ غريب کي ان جي غُربت (Poverty) جي ڪري آزمائي، ڇاڪاڻ ته هي دُنيا دارُالامتحان (يعني آزمائش جو گهر) آهي. اسان کي هر حڪم خداوندي کي پنهنجي لاءِ سَعَادَت سمجهندي خوش دلي سان لبيڪ چوڻ گهرجي ۽ پنهنجي آخرت جي لاءِ اُجرو ثواب جو دُخِيرو گڏ ڪرڻ گهرجي. جيڪڏهن ڪو شرعي حڪم تي عمل ڪڻ ۾ سُستي ڪري ۽ پنهنجي مال جي زڪوة ادا نه ڪري ته ان کي دنيا ۽ آخرت ۾ ڪيئي نُقصانن کي منهن ڏيڻو پئجي سگهي ٿو. اچو! زڪوة نه ڏيڻ جا ڪجهه نُقصان ٻڌون ٿا:

زڪوة نه ڏيڻ جا نقصان

◆ زڪوة جي ادائينگي نه ڪرڻ واري کي اهي فائدا نه ملي سگهندا جيڪي ان کي زڪوة جي ادائينگي جي صورت ۾ ملي سگهندا هئا.

بخل کان چوٽڪارو ناهي ملندو

◆ زڪوة نه ڏيڻ واري شخص کي مال جي مَحَبَّت ۽ ڪنجوسي جهڙي بُري صفت کان ڪڏهن چوٽڪارو ناهي ملندو. ياد رکو! جنهن مال جي لاءِ اڄ اسان طرح طرح جون تڪليفون ۽ ڏک برداشت ڪريون ٿا ۽ ان کي حفاظت سان رکون ٿا، جيڪڏهن زڪوة جي صورت ۾ اسان ان جو حق ادا

قارون جي هلاڪت جو سبب

نه ڪيو ته اهو ئي مال اسان جي لاءِ وبالِ جان بڻجي ويندو ۽ اسان کي دنيا ۽ آخرت جي عذاب کان نه بچائيندو.

دولتِ دنيا کي پيچھے ٽوڻه جا آخرت ۾ مال ڪاهه ڪام ڪيا

مالِ دنيا ۽ جهاڻ ۾ به وبال ڪام آڻهه ڳانه پيش ذوالجلال

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

پياريون پياريون اسلامي پيڻيون! هن حڪايت مان معلوم ٿيو ته بخيل انسان مال جي لالچ جي ڪري پنهنجي جان جي به پروا ناهي ڪندو. تنهنڪري اسان کي پنهنجي دنيا ۽ آخرت بهتر بنائڻ جي لاءِ احڪامِ خداوندي جي بجا آوري ڪرڻ گهرجي ۽ ڪنجوسي جي عادت ختم ڪرڻ جي لاءِ هر سال مستحق مسلمانن کي نه صرف زڪوة ڏيڻ گهرجي بلڪ سڄي سال ۾ به سخاوت ڪندي انهن جي مالي مدد ڪرڻ گهرجي.

رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: سخاوت الله عَزَّوَجَلَّ جي عطا سان آهي، سخاوت ڪريو الله عَزَّوَجَلَّ توهان کي وڌيڪ عطا ڪندو ٻڌو! الله عَزَّوَجَلَّ سخاوت کي پيدا فرمائي هڪ مرد جي صورت عطا فرمائي ۽ ان جي پاڙ کي ٽوڻي (جنتي) وڻ جي پاڙ ۾ راسخ ڪري ڇڏيو ۽ تارين کي سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى جي تارين سان مضبوط ڪري ڇڏيو ۽ ان جي ڪجهه شاخن کي دنيا ڏانهن جُهڪائي ڇڏيو ته جيڪو شخص ان جي هڪ ئي تاري پڪڙي وٺي الله عَزَّوَجَلَّ ان کي جنت ۾ داخل فرمائيندو آهي، ٻڌو! بيشڪ سخاوت ايمان ئي مان آهي ۽ ايمان جنت ۾ آهي ۽ الله عَزَّوَجَلَّ بخل کي پنهنجي غضب مان پيدا فرمايو ۽ ان جي پاڙ کي شجرِ رَقُوم (جهنم جي ڪنڊدار وڻ) جي پاڙ ۾ مضبوط ڪيو آهي، ان جون ڪجهه شاخون زمين ڏانهن جهڪيل آهن، ته جيڪو شخص ان جي

قارون جي هلاڪت جو سبب

ڪنهن به تاري کي پڪڙيندو آهي الله **عَزَّوَجَلَّ** ان کي جهنم ۾ داخل ڪندو آهي
بتو! بخل ناشڪري آهي ۽ ناشڪري جهنم ۾ داخلي جو سبب آهي. (ضياءَ صدقات
ص ۱۰۷) الله **عَزَّوَجَلَّ** اسان کي بخل کان نجات ڏئي سخاوت جي نعمت عطا فرمائي.

أَمِين بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

عطا هو الٰهي سخاوت کا جذبہ
کنجوسی کروں نہ کبھی یا الٰهي

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا

مال برباد ٿي ويندو آهي

◆ جنهن مال جي زڪوة ادا نه ڪئي وڃي، اهو مال برباد ٿي ويندو آهي. اڄ
اسان مُعاشري ۾ نظر ڦيرايون ته شايد وڏا وڏا ڪاروباري، وڏين وڏين
فيڪٽرين جي مالڪان جي باري ۾ ٻڌا هوندو ته اهي اوچتو ڏيواليه جو
شڪار ٿي قرض جي بوجھ هيٺ دٻجي چڪا آهن، هي اهي آهن جيڪي
ڪل تائين ته وڏي عيش و عشرت سان غفلت جي گهري نند ۾ سمهي
پنهنجي زندگي گذاري رهيا هئا، جنهن وٽ سوين ملازم ڪم ڪندا هئا،
ڪم ڪار جي لاءِ نوڪر چاڪر گهڻا هئا، پر اڄ ڇا آهي جو اهو سب ڪجهه
لُٽجي چڪو آهي، ڪٿي ائين ته ناهي جو اهي پاڻ انهن جي هٿن جو
ڪمايل هجي جو ان ڪاروبار ۾ وياج (Interest) جو پيسو شامل هجي، يا
پوءِ اهي ماڻهو هر سال پنهنجي مال جي زڪوة ٿي نه ڏيندا هجن ۽ دنيا ۾
هي ان جي سزا ملي رهي هجي، پر ياد رکو! جيڪڏهن اسان ڪنهن اهڙي
شخص کي سڃاڻون ٿا، جيڪو اڳ ۾ وڏو مالدار هو پر هاڻي غريب ۽
نادار آهي ۽ اسان کي وسوسو اچي ته ان شخص کي هي جيڪا سزا ملي

قارون جي هلاڪت جو سبب

رهي آهي، هي انهيءَ جو نتيجو آهي جو هي الله **عَزَّ وَجَلَّ** جي راه ۾ مال خرچ نه ڪندو هو، هي زڪوة نه ڏيندو هو، هي غريبن جي مدد ڪرڻ بدران انهن کي ڌڪا ڏيندو هو، ان جي ڪري هي ان آزمائش ۾ مبتلا آهي. ڪنهن به مسلمان جي باري ۾ اهڙي طرح جي سوچ رکڻ جي اسان جي شريعت اسان کي اجازت نٿي ڏئي. اسان کي خبر ناهي ته ڇا معاملو آهي؟ الله تبارڪ و تعاليٰ اسان کي **حُسن ظن** جي لازوال دولت سان مالا مال فرمائي. آمين

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَيِّبِ! **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ**

حديث پاڪ ۾ آهي: خشڪي ۽ پاڻي ۾ جيڪو مال ضائع ٿيو آهي اهو زڪوة نه ڏيڻ جي ڪري ضايع ٿيو آهي. (مجمع الزوائد، ڪتاب الزڪوة، باب فرض الزڪوة، الحديث ۴۳۳۵، ج ۳، ص ۲۰۰) هڪ هنڌ تي پياري آقا **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جو ارشاد پاڪ آهي: زڪوة جو مال جنهن ۾ مليو هوندو ان کي تباه ۽ برباد ڪندو. (شعب اليمان، باب في الزڪوة، الحديث ۴۵۲۲، ۳/۲۷۲)

مفتي احمد يار خان **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** فرمائن ٿا: مال ۾ زڪوة مخلوط (Mix) ٿيڻ جون ٻه صورتون آهن: هڪ هي ته صاحب نصاب جنهن تي پڻ زڪوة فرض هجي، هو فقير بڻجي ماڻهن کان زڪوة وٺي ۽ پنهنجي مال ۾ ملائي ڪري وڌائي. ٻيو هي ته ماڻهو زڪوة نه کڻي جيڪو مال زڪوة ۾ ڏيڻ گهرجي ها هو پنهنجي مال تي ۾ رکي. (مال برباد ٿيڻ جي هڪ صورت بيان ڪن ٿا) ته زڪوة جي مخلوط ٿيڻ جي ڪري سڄي مال جي برڪت متجي وڃي ۽ ڪجهه ڏينهن ۾ مال ختم ٿي وڃي يا ڪا اوچتي آفت اچي، جنهن سان سمورو مال برباد ٿي وڃي، جيئن بيماري، مقدمو، چوري، ڌاڙو يا حرق و غرق يعني سڙڻ، ٻڏڻ. (مرآة المناجیح ۲۳/۳)

قارون جي هلاڪت جو سبب

زڪوة نه ڏيڻ سان اجتماعي نقصان ٿئي ٿو

◆ زڪوة نه ڏيڻ وارن کي اجتماعي نقصان ٿي سگهي ٿو، اڄ اسان غور ڪريون ته اجتماعي طور تي ڪيئي مسئلن جو شڪار آهيون، مهانگائي آهي ته ڏينهن ڏينهن وڌندي پئي وڃي، بي روزگاري عام ٿي چڪي آهي، گرمي جي شدت به عروج تي آهي، پاڻي جي قلت جي سبب سخت پریشاني آهي، اسان جنهن مسئلن جو شڪار آهيون ممڪن آهي ته ان جو هڪ سبب مسلمانن جو زڪوة ادا نه ڪرڻ به هجي جيئن ته

نبي ڪريم، رؤف و رحيم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: جيڪا قوم زڪوة نه ڏيندي الله عَزَّوَجَلَّ ان کي ڏڪار ۾ مبتلا فرمائيندو. (المعجم الاوسط، الحديث 4577، ج 3، ص 275) هڪ ٻي هنڌ تي فرمائيون: "جڏهن ماڻهو زڪوة جي ادائينگي ڇڏي ڏيندا آهن ته الله عَزَّوَجَلَّ برسات کي روڪي ڇڏيندو آهي جيڪڏهن زمين تي چوپايو مال موجود نه هجي ته آسمان تان پاڻي جو هڪ قطر به نه ڪري ها. (سنن ابن ماجه، ڪتاب الفتن، باب العقوبات، الحديث 4019، ج 4، ص 367)

مرڻ کان پوءِ به عذاب ۾ مبتلا ٿيندو آهي

◆ زڪوة نه ڏيڻ واري کي نه صرف دنيا ۾ مُشڪلاتن ۽ مصيبتن کي برداشت ڪرڻو پوندو بلڪ مرڻ کان پوءِ به دردناڪ عذاب جي صورت ۾ ان جي سزا سَهڻي پوندي جيئن ته سرڪار مدينه، راحتِ قلب و سينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ عبرت نشان آهي: "جنهن پنهنجي پويان ڪنز ڇڏيو (ڪنز اهڙي خزاني کي چون ٿا جنهن جي زڪوة ادا نه ڪئي وئي هجي) ان کي قيامت جي ڏينهن هڪ گنجي نانگ ۾ بدليو ويندو، ان جي اکين تي 2 ڪارا نشان هوندا، هو ان شخص جي پٺيان ڊوڙندو، هو شخص پڇندو، "تون ڪير آهين؟" نانگ چوندو، "مان تنهنجو هو خزانو آهيان جنهن کي

قارون جي هلاڪت جو سبب

تون پنهنجي پويان ڇڏي آيو هئين." پوءِ هو نانگ ان جو پيڇو ڪندو رهندو، ايستائين جو ان جو هٿ چٻاڙي وجهندو، پوءِ ان کي ڏنگيندو ۽ ان جو سڄو جسم چٻاڙي وجهندو. (المستدرڪ، ڪتاب الزڪاة، باب التغليظ في منع الزڪاة، الحديث: ١٤٧٤، ج ٢، ص ٦٠، بدون "من أنت" خلقت بدله "ترڪته بعدك")

گر کفن پھاڙ ڪے سانپوں نے جمایا قبضہ
ہائے بربادی! کہاں جا کے چھپوں گا یا رب
ہائے! معمولی سی گرمی بھی سہی جاتی نہیں
گرمی حشر میں پھر کیسے سہوں گا یا رب

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منهنجا آقا، اعليٰ حضرت امامِ اهلِ سنّت مولانا شاھ احمد رضا خان عَلَيْهِ رَحْمَةُ الرَّحْمٰن قرآن و حديث ۾ بيان ڪيل عذابن جو نقشو چٽيندي فرمائڻ ٿا ته ”خلاصو هي آهي ته جنهن سون چاندي جي زڪوة نه ڏني وڃي، قيامت جي ڏينهن جهڻم جي باھ ۾ تپائي ڪري ان سان سندن پيشانين، پاسن ۽ پٺين تي داغ لڳايا ويندا، انهن جي مٿي ۽ ڇاتي تي جهنم جو گرم پٿر رکندا ته ڇاتي ٽوڙي ڪري ڪلهي کان نڪري ويندو ۽ ڪلهي جي هڏيءَ تي رکندا ته هڏا ٽوڙيندو سيني کان نڪري ايندو، پٺي ٽوڙي پاسن کان نڪري ويندو، ڪياڙي ٽوڙي پيشانيءَ کان نڪري ايندو، جنهن مال جي زڪوة نه ڏني ويندي قيامت جي ڏينهن پراڻو خونخوار ازدها (وڏو نانگ) بٽجي ڪري ان جي پويان ڊوڙيندو هي هٿ سان روڪيندو ته هو هٿ چٻاڙي وٺندو، پوءِ ڳچيءَ ۾ گت بٽجي پوندو، ان جو وات پنهنجي وات ۾ وجهي چٻاڙيندو ته مان آهيان تنهنجو مال مان آهيان تنهنجو خزانو، پوءِ ان جو سمورو جسم چٻاڙي ڇڏيندو. والعياذ بالله ربُّ الْعَلَمِينَ (فتاوىٰ رضويه، ج ١٠ ص ١٥٣)

قارون جي هلاکت جو سبب

اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ زَكَاةُ نَهْ ذِيئُ وَاَرَنَ كِي قِيَامَتِ جِي عَذَابِ كَانِ دِيَجَارِي، سَمَجَهَائِيَنَدِي فَرَمَائِنِ تَا تَه ” اِي عَزِيَزِ! چَا خَدَا (عَدُوَّجَلَّ) ۽ رَسُوْل (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) جِي فَرَمَانِ كِي اِيئِنِ نِي مَذَاقِ مَسْخَرِي سَجْهِيَنِ تُو؟ يَا (قِيَامَتِ جِي هَكَ دِيَنَهِن) پَنَجَاهِ هَزَارِ وَرْهِيَنِ جِي عَرَصِي ۾ هِي سَاهِ سَكَائِيَنَدِزُ مَصِيْبَتُوَنِ سَهْڻِ آسَانِ جَاطِيَنِ تُو؟ تُوَرُو هَتَانِ جِي بَاهِ ۾ هَكَ اَذِ رُوپِيُو (نَنِيذُو سَكُو) گَرَمِ كَرِي جِسْمِ تِي رَكِي ڏَس، پُوءِ كُتِي هِيءِ هَلَكِي گَرَمِي، كُتِي اِهَا قَهْرِ (وَارِي) بَاهِ، كُتِي هِي صَرَفِ هَكَ رُوپِيُو، كُتِي اِهَوِ سَجِي عَمَرِ جُو گَڏِ كِيَلِ مَالِ كُتِي هِيءِ هَكَڙِي مَنَتِ جِي دِيَرِ، كُتِي اِهَا هَزَارِ سَالِ دِيَنَهِنِ جِي آفَتِ، كُتِي هِي مَعْمُوْلِي دَاغِ، كُتِي اِهَوِ هَذَا تُوڙِي كَرِي آرپَارِ تِيئُ وَارُو غَضَبِ.

الله تعالیٰ مسلمانن کي هدايت بخشي۔ (ايشاً ص ۱۷۵)

شيخ طريقت، امير اهل سنت دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه اُمّتِ مُسْلِمِ كِي گَناهنِ جِي عَذَابِنِ كَانِ دِيَجَائِيَنَدِي، مَالِ جِي بِي جَا مَحَبَتِ كَانِ نَفَرَتِ دِيَارِيَنَدِي نَصِيحَتِنِ سَانِ مَالَمَالِ مَدَنِي گَلِ عَطَا كَنَدِي اِرْشَادِ فَرَمَائِنِ تَا:

گر عذابوں کو دیکھو گے جاؤ گے ڏُرِ تم بتاؤ کہاں جاؤ گے بھاگ کر
جو ڏُکائينِ خِيَانَتِ سِے چُڪائينِ گے! کيا اُنهيں زَرِ كِے اَنبَارِ كَامِ آئِيں گے
قَهْرِ مَنَارِ سِے کيا بچا پائينِ گے؟ جِي نِهِيں، نَارِ دُوْرَخِ مِيں لِے جائينِ گے
مَالِ دِيَا هِے دُونُوں جِهَانِ مِيں وَبَالِ آءِ گَا قَبْرِ مِيں سَاتِه هِر گَزِ نَه مَالِ
حَشْرِ مِيں زَرِے زَرِے كَا هُوگا سُوَالِ اُپِ دَوْلَتِ كِي كَثْرَتِ كَا چُھُوڙِيں خِيَالِ
غافلُو! قَبْرِ مِيں جِس گَهڙِي جَاؤ گے سَانِپِ بَجُھُو جُو دِيكُھُو گے چَلَاؤ گے
سِرِ پُچُھَاڙُو گے پَرِ ڪُچُھِ نَه كَرِ پَاؤ گے بَے حِدِ اِپِنِ گَناهُنِ پِه پُچُھَتَاؤ گے

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيْبِ! صَلَّيْ اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

قارون جي هلاڪت جو سبب

زڪوة ڏيڻ جا فائدا

پياريون پياريون اسلامي پيڻيون! ٻڌو اوهان ته زڪوة نه ڏيڻ وارن کي دنيا ۽ آخرت ۾ ڪهڙا ڪهڙا نقصان ٿي سگهن ٿا، ان ڪري اسان کي گهرجي ته ڪنهن به شرعي حڪم جي ادائينگي ۾ بلڪل سُستي نه ڪيون بلڪ هي ذهن هجي ته ڪائنات جي خالق ۽ مالڪ **عَزَّوَجَلَّ** جي هر ڪم ۾ ڪا نه ڪا حڪمت ضرور پوشيده هوندي آهي، هو پنهنجي ٻانهن تي بيحد مهربان آهي، ان جي هر حڪم ۾ اسان جي لاءِ ڀلائي ئي هوندي آهي. تنهنڪري اسان کي به ٻانهن جو حق ادا ڪندي ان جي هر حڪم تي لبيڪ چئي ان جي بجا آوري ڪرڻ گهرجي، مثال طور الله **عَزَّوَجَلَّ** اسان کي نماز پڙهڻ جو حڪم ڏنو آهي ته اسان کي نماز جو وقت ٿيندي ئي سڀئي ڪم ڪار ڇڏي نماز پڙهڻ گهرجي، الله **عَزَّوَجَلَّ** اسان کي رَمَضانُ المبارڪ جا روزا رکڻ جو حڪم ڏنو آهي ته اسان کي پابندي سان سڄي رَمَضانُ المبارڪ جا روزا رکڻ گهرجن، الله رَبُّ العزت اسان کي پنهنجي اهل و عيال (Family) ۽ ٻين مسلمانن جي حقن جو خيال رکڻ جو حڪم ڏنو آهي ته اسان کي ٻانهن جي حقن جو خيال به رکڻو پوندو، الله **عَزَّوَجَلَّ** والدين سان ڀلائي جو حڪم ارشاد فرمايو آهي ته اسان کي پنهنجي ماءُ پيءُ سان حُسن سُلُوك سان پيش اچڻ گهرجي. اهڙي طرح الله **عَزَّوَجَلَّ** اسان کي مال ۽ دولت عطا فرمائي ۽ ان جي زڪوة ادا ڪرڻ جو حڪم ارشاد فرمايو ته اسان کي خوش ڊلي سان هر سال پنهنجي مال جي زڪوة به ڏيڻ گهرجي.

هتي هڪ ڳالھ اها به ذهن نشين ڪريو، عوامي طور تي هي مشهور آهي ته زڪوة ته صرف رمضان ۾ ئي ادا ڪرڻ گهرجي، ڇاڪاڻ ته هن مبارڪ مهيني ۾ جهڙي طرح ٻين نيڪين جو ثواب وڌي ويندو آهي، اهڙي طرح راه خدا ۾ مال خرچ ڪرڻ جو اجر ۽ ثواب به وڌي ويندو آهي، هن ۾ ڪو شڪ

قارون جي هلاڪت جو سبب

ناهي، پر اي عاشقانِ رمضان! هي ضروري ناهي ته صرف رمضان جي مهيني ۾ ئي زڪوة ڏيڻي پوندي آهي، بلڪ جنهن تي زڪوة فرض آهي ان کي معلوم هئڻ گهرجي ته مون تي زڪوة فرض هئڻ جي ڪهڙي اسلامي تاريخ ۽ ڪهڙو اسلامي مهينو آهي، جيڪڏهن ان جي باري ۾ علم نه آهي ته ياد رکو! جنهن تي زڪوة فرض آهي، ان کي زڪوة بابت ضروري مسئلا سکڻ پڻ فرض آهن، جيڪڏهن نه سڪندو ته گناهگار ٿيندو. ڪٿي ائين نه ٿئي جو وڌيڪ ثواب جي انتظار ۾ اسان زڪوة جي ادائينگي ۾ دير ڪري الله ۽ رسول ﷺ ۽ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي نافرمانِي ڪري رهيا هجون. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ ﷻ دعوتِ اسلامي قدم قدم تي اسان جي رهنمائي ڪندي آهي، اسان ۾ علمِ دين سکڻ جو جذبو هئڻ گهرجي، سڄي لکن هئڻ گهرجي، موجوده دور ۾ علمِ دين حاصل ڪرڻ جا ڪيئي ذريعا دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول جي برڪت سان نهايت آساني سان ميسر آهن، هاڻي شايد ڪو عذر پيش نه ڪري سگهي ته مان ته علمِ دين کان ان ڪري پري هئس جو مون کي خبر نه هئي.

الله ﷻ جي احڪامن تي عمل ڪرڻ ۽ جن ڪمن کان ان منع ڪيو آهي، انهن کان بچڻ ۽ نيڪين تي استقامت جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان هر دم وابسته رهو، ان جي برڪت سان دين و دنيا جون ڪوڙ برڪتون نصيب ٿينديون. اِنْ شَاءَ اللهُ ﷻ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ

پنهنجي مال جي زڪوة مُسْتَحَق تائين خوش دلي سان پهچائڻ گهرجي، جيڪڏهن زڪوة جا حقدار اسان جا قريبي رشتيدار (Relatives) هجن ته انهن کي ڏيڻ وڌيڪ اجر و ثواب جو سبب آهي، ڇاڪاڻ ته انهن کي ڏيڻ سان بيتو ثواب ملندو آهي، جيئن

قارون جي هلاڪت جو سبب

نبی کریم، رُوْفٌ رَحِيمٌ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ عاليشان آهي: "عام مسڪين تي صدقو ڪرڻ هڪ صدقو آهي ۽ اهو ئي صدقو پنهنجي عزيز تي به (2) صدقاً آهن هڪ صدقو، ٻيو صلہ رحمي. (سنن الترمذي، ڪتاب الزڪاة، باب ما جاء في الصدقة علي ذي قرابة، الحديث: ۶۵۸، ج ۱، ص ۴۷۴)

پنهنجن رشتيدارن مان اهڙن غريب ۽ مُسْتَحِقِ ماڻهن کي ڳولهيو جيڪي پنهنجي خودداري جي ڪري ڪنهن کان سوال نه ڪندا آهن. اهڙن ماڻهن کي نه صرف سال تي زڪوة ڏيڻ گهرجي بلڪ ٿي سگهي ته وقتاً فوقتاً پنهنجي ماهوار آمدني مان ڪجهه نه ڪجهه مدد به ڪرڻ گهرجي. ياد رکو! انهن جي مالي مدد ڪرڻ کان پوءِ پنهنجي واه واه ڪرائڻ جي لاءِ ماڻهن تي ان کي ظاهر نه ڪيو وڃي بلڪ رضاءِ الهي جي خاطر آخرت ۾ ثواب جي اُميد سان الله عَزَّ وَجَلَّ جي راه ۾ خرچ ڪرڻ گهرجي، ڇاڪاڻ ته سيپارو 3 سُورَه بَقْرَه آيت نمبر 264 ۾ ڪنهن کي صدقو ۽ خيرات ڏئي احسان ڄاڻائڻ کان منع فرمايو آهي:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَتَكُمْ
بِالْمَنِّ وَالْأَدَىٰ
ترجمو ڪنزالايمان: اي ايمان وارو پنهنجا صدقا (خيرات) ضايع نه ڪريو ٿورو ڄاڻائي ۽ تڪليف ڏئي.

پياريون پياريون اسلامي پيڻيون! پنهنجي قريبي رشتيدارن تي احسان ڄاڻائڻ بدران رضاءِ الهي جي خاطر زڪوة ڏيڻ گهرجي ۽ ممڪن هجي ته نيڪي جي ڪمن ۾ خرچ ڪرڻ جي لاءِ ثواب جي نيت سان اوهان جي پنهنجي مسجد ڀريو تحريڪ دعوتِ اسلامي کي به ڏيو.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ دعوتِ اسلامي دعوتِ اسلامي جي تحت هلڻ وارا اهي مدارسُ المدينة و جامعاتُ المدينة دِيني فضليت جي لحاظ سان وڏي اهميت جا حامل آهن، اهو ئي سبب آهي جو انهن مدارسُ المدينة ۽ جامعاتُ المدينة کي قائم

قارون جي هلاڪت جو سبب

رڪڻ جي لاءِ انهن جي مختلف اخراجات جي مدد ۾ سالانو ڪروڙين روپيا خرچ ڪيا ويندا آهن، جنهن جي لاءِ ڪڏهن مدني چينل جي ذريعي به ٿيلي ٿون (يعني مدني عطيات جمع ڪرڻ جي مهم) جي به ترڪيب ٿيندي آهي، تنهنڪري اوهان سان به عرض آهي ته علم دين جي طالبن جي دعائن مان حصو ماڻڻ، دعوتِ اسلامي جي ترقي ۽ بقا ۽ مدارس المدينه و جامعات المدينه جي نظام کي مضبوط ڪان مضبوط ٿر بڻائڻ جي لاءِ زڪوة، فطرات، صدقات ۽ خيرات، نفلي عطيات ۽ عشر وغيره جي ذريعي نه صرف پاڻ تعاون ڪيو بلڪ پنهنجي عزيزن، پاڙيسرين ۽ دوست احباب تي انفرادي ڪوشش ڪري انهن کي به هن جي ترغيب ڏياريو، اسان جي زبان چورڻ ۽ اسان جي انفرادي ڪوشش سان جيڪڏهن ڪنهن جو مدني ذهن بڻجي ويو ۽ ان پنهنجي زڪوة، فطرات، صدقات ۽ خيرات، نفلي عطيات يا عشر وغيره دعوتِ اسلامي کي مدني ڪمن جي لاءِ ڏني ته اها اسان جي لاءِ به ثوابِ جاريه جو ذريعو بڻجي ويندي.

إِنَّ شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

معاشري جي بدحالي

پياريون پياريون اسلامي پيرون! معاشري جا حالات اسان جي سامهون آهن. مسجدون، ديني مدرسا، اجتماعات ويران يا تمام گهٽ تعداد ۾ نظر اچن ٿا، جڏهن ته گناهن جا اڏا، سينما گهر، ڊراما گاهون، مخلوط تفريحي ۽ تعليمي ادارا ڀريل پيا آهن.

موبائل، انٽرنيٽ، ڪيبل جي غلط استعمال بي حياتي فحاشي ۽ عرياني کي اهڙو پروان چڙهايو ته عورتن جي لباس سنهو ۽ مختصر ٿيندا ويا. ايسيتائين جو لباس ۾ به بي لباس نظر اچي رهيو آهن.

عشق مجازي اهڙو پروان چڙهيو جو پسند جي شادي جي لاءِ ڇوڪرا

قارون جي هلاکت جو سبب

چوڪريون گهرن مان فرار ٿيندي نظر اچي رهيو آهن، صرف اهو ئي نه آه !!!
ڪنواري مائرن جي تعداد ۾ به اضافو ٿي رهيو آهي، ڪچري جي ڊهیر تان
نومولود ٻار زنده يا مرده ملندا آهن.

◇ حرص ۽ هوس جي گنديون سوچيون اهڙيون وڏيون جو گهٽ عمر ٻارڙين
سان بدفعلي جا واقعات به ٻڌڻ ۾ اچن ٿا.

◇ ننڍن وڏن کي ڪارٽونز، موٽر ۽ وڊيو گيمز جي ذريعي بي حياتي ۽
تخریب ڪاري کي پروان چڙهايو پيو وڃي.

◇ ڪجهه سو روپين جو موبائل ڪسٽ ۽ نه ڏيڻ تي قتل ڪيو ويندو آهي.

◇ ڪجهه ناخلف اولادون ماءُ پيءُ جي اڳيان زبان درازي ٿي نه بلڪه انهن
تي هٿ ڪڍي انهن کي قتل ڪري ڇڏيندي آهي. آه...آه...آه...!

◇ اڄ مسلمانن جا اعمال، عقائد، اخلاق ۽ ڪردار کي تباهه ۽ برباد ڪرڻ جي
لاءِ اسلام جي دشمنن ۽ باطل قوتون ڪهڙي سرگرم عمل آهن.

اے خاصہ خاصانِ رسل وقت دعائے

امت پہ تیری آکے عجب وقت پڑا ہے

جو دین بڑی شان نکلا تھ وطن سے

پر دیس میں وہ آج غریب الغریب ہے

وہ دین ہوئی بزمِ جہاں جس سے فروزاں

اب اسکی مجالس میں نہ بتی نہ دیا ہے

قارون جي هلاکت جو سبب

ڏر ۽ ڪهين به نام بهي مٺ جائے نہ آخر
مدت سے سے دور زماں ميٺ رها ہے

فرياد ۽ اے کشتی امت کے نگہبان
بيٺا ۽ تباہی کے قریب آن لگا ہے۔

پياريون پياريون اسلامي پيرون! اهڙي پر فتن دور ۾ دعوتِ اسلامي 103 شعبه جات جي ذريعي اصلاح امت ۾ مصروفِ عمل آهي. ان جو مدني ڪم ڪنهن تعريف کان محتاج ناهي، دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابستہ ٿي ڪري اڄ تائين لکين اسلامي پائڙ، اسلامي پيرون جي زندگي ۾ مدني انقلاب برپا ٿي چڪو آهي ان جي مدني بهارون اسان ٻڌندا ئي رهون ٿا. ڪهڙي طرح بد عملي ۽ گناهن جي دلدل ۾ قاتل ماڻهن کي دعوتِ اسلامي جو مدني ماحول ان دلدل کان ڪڍي ڪري نيڪين جي شاهراه تي گامزن ڪري ڇڏيندو آهي. اوهان جي ترغيب ۽ تحريص جي لاءِ هڪ مدني بهار اوهان جي گوش گذار ڪريان ٿي. جيئن ته

انوکي ڪمائي

بنگلاديش جي هڪ اسلامي پيٽ جي بيان جو خلاصو آهي ته مان هڪ عرصي کان پنهنجي خاوند سان ڪويت ۾ رهائش پذير هئس. بدقسمتي سان هتان جي آزادن ۽ بيهوده ماحول جا جراثيم مون ۾ به سرايت ڪرڻ لڳا ۽ مان مختلف گناهن جي موذي امراض جي شڪار ٿي ويس. خوب سينگار ڪري آزادانه گهمندي ڦرندي، نوان نوان فيشن اپنائڻ جو پوت سوار رهندو هو، جڏهن به ڪو نئون فيشن ڏسندي هئس ان کي اپنائڻ منهنجي اولين ترجيحات ۾ شامل هوندو هو، ڳلي ۾ رتو وجهي ڪري گھومڻ ۾ فخر محسوس ڪندي،

قارون جي هلاڪت جو سبب

پنهنجي خواهشات کي پورو ڪرڻ جي فڪر هر وقت دامن گير رهندي، ظلم تي ظلم اهو هو جو مان مال ڪمائڻ جي لاءِ پنهنجي گهر ئي ۾ نيٽ ڪيفي ڪولي رکيو هو، خاوند ڪم تي ويندو هو، مان گهر تي نيٽ ڪيفي هلائيندي هئس. مال و دولت جي محبت مون کي ايتري قدر اندو ڪري ڇڏيو هو جو مان نيٽ ڪيفي جي بهاني پنهنجي گهر جا دروازا هر هڪ جي لاءِ ڪولي رکيا هئا. مان وڏي پر ڪشش انداز ۾ رهندي هئس، هر اچڻ واري نامحرم سان بلا تڪلف اکين ۾ اکيون وجهي ڳالهائيندي هئس. ڇو ته مان فيشن پرست ۽ بي پرده رهندي هئس. انهي ڪري منهنجي نيٽ ڪيفي تي اجنبي مردن جو رش رهندو هو. مون کي پنهنجي عزت ۽ حيا جي ڪا پرواهه نه هئي. بس مال مال ۽ مال ڪمائڻ جو هر دم خيال هو. منهنجي گهر وارن به مونکي ان ڪم تي ڪڏهن به شرمندو نه ڪيو. مون کي هن ڳالهه جو احساس به نه هو جو مان بي پردگي جهڙو ڪبيره گناهه ڪري پنهنجي آخرت کي برباد ڪري رهي هئس. مون کي ڪڏهن هن ڳالهه جو خيال به نه آيو هو جو هن حال ۾ ئي منهنجو انتقال ٿي وڃي ته منهنجو ڇا ٿيندو. الغرض مان يادِ الهي کان غافل پنهنجي زندگي جا انمول لمحا ضائع ڪري هلي رهي هئس. اهو ته الله **عَزَّوَجَلَّ** دعوتِ اسلامي ۽ اميرِ اهل سنت **رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ** ڪي سلامت رکي جو جن جي برڪت سان مان بي پردگي ۽ بي حياتي جي باهه کان نڪري ڪري گلشن حيا ۾ پهچي ويس، جيئن ته منهنجي زندگي جي گناهن پري رات ۾ هدايت جي روشني ڪجهه ايئن ڦهلي هو هڪ ڏينهن مان حسبِ معمول نيٽ ڪيفي تي سنورجي ويني هئس ته هڪ خاتون منهنجي گهر ۾ ان وقت داخل ٿي جڏهن ته ٻيو ڪو به موجود نه هو، اها خاتون مٿي کان پيرن تائين مدني برقي ۾ ملبوس هئي، مان انهن کي حيرت جي نگاهن سان ڏسڻ لڳس ته هي باحيا خاتون ڪير آهي. جو پردي جو ايتري قدر اهتمام ڪري رهي آهي، هاڻي مان

قارون جي هلاڪت جو سبب

انهن خيالات ۾ گم هئس ته ان جي شفقت پري آواز مون کي سوچين کان ٻاهر ڪڍيو اهو ائين جو ان ويجهو ايندي ئي سلام ڪيو، پهرين ئي ملاقات ۾ ايتري قدر اپنائيت ڀريو انداز ڏسي ڪري مان بي حد متاثر ٿيس. مون کي ڪهڙي خبر هئي جو هي اچڻ واري باحيا اسلامي پيڻ مون کي گناهن جي هن جنگل کان ڪڍڻ جو سبب ثابت ٿيندي، دورانِ گفتگو نيڪي جي دعوت پيش ڪندي مون کي بي پردگي جي دلدل کان نڪرڻ جي ترغيب ڏياريندي اها چوڻ لڳي: **الْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ** اسان مسلمان آهيون، اسان جو هر ڪم الله **عَزَّوَجَلَّ** جي خوشنودي جي لاءِ هجڻ گهرجي، اسان کي هر ان ڪم کان پنهنجو دامن بچائڻ گهرجي جنهن ۾ الله **عَزَّوَجَلَّ** ناراض ٿئي، منهنجي پياري اسلامي پيڻ شريعت ۾ پردي جي وڏي اهميت آهي، الله **عَزَّوَجَلَّ** مسلمان عورتن کي نامحرم مردن کان پردو ڪرڻ جو حڪم فرمايو آهي، انهيءَ ۾ اسان جي دنيا ۽ آخرت جي پلائي آهي. اوهان ٿورو غور ته فرمايو هتي ڪهڙا ڪهڙا ماڻهو ايندا هوندا ۽ نه ڄاڻي اوهان کي ڪهڙين ڪهڙين نظرن سان گهوريندا هوندا. منهنجو مشورو آهي ته اوهان ان ڪم کي ڇڏي ڪري دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابستہ ٿي وڃون. دورانِ گفتگو ئي انهن ٻڌايو ته مان اوهان جي قريب ئي فليٽ تي رهندي آهيان. ان جي پر خلوص نيڪي جي دعوت کان مان متاثر ٿيس پر پنهنجي بري انداز کي نه ڇڏيو، دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابستہ ان اسلامي پيڻ منهنجي فراغت جا اوقات ڄاڻي ورتا ۽ اهڙي وقت ۾ ئي تشریف ڪڍي ايندي جڏهن ته مان بالڪل اڪيلي هوندي هئس. اها انفرادي ڪوشش جي ذريعي منهنجو مدني ذهن بڻائيندي، ڪڏهن پنهنجي پير و مرشد امير اهل سنت **دَاعَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَةِ** جو تذڪرو ڪندي ته ڪڏهن دعوتِ اسلامي جي مدني بهارون بيان ڪندي. هڪ ڏينهن اها ئي خير خواه اسلامي پيڻ مون وٽ آئي ۽ چوڻ لڳي: ته منهنجي ٻارن جو ابو ٻاهر بيٺو آهي، ان کي ضروري

قارون جي هلاڪت جو سبب

ڪال ڪرڻي آهي، مون چيو: ان کي اندر گهرايو، ته چوڻ لڳي: اهو اندر نه ٿو اچي سگهي. مان چيو چو! ته ان با پرده اسلامي پيڻ چيو: پهرين اوهان پردو ڪريو پوءِ اهو اندر ايندو. مون کي ان ڳالهه تي حيرت سان گڏوگڏ خوشي به ٿي ته هن پرفتن دور ۾ به شرم و حيا جو وصف رکڻ وارا خوش نصيب موجود آهن. مان چهري تي ڪپڙو رکي ڇڏيو ته اسلامي پيڻ انهن کي اندر اچڻ لاءِ چيو: جيئن ئي دروازو کليو، ان جو خاوند حيا کان نظرون جهڪائي اندر داخل ٿيو، انهن سفيد لباس پائي رکيو هو ۽ مٿي تي سبز سبز عمامو شريف سجايل هو. دعوتِ اسلامي جي مشڪبار مدني ماحول سان وابستہ زال ۽ مڙس جي شرعي حدود جي محافظت ڏسي ڪري مون کي پنهنجي بي باڪي ۽ گناهن پري زندگي تي افسوس ٿيڻ لڳو، بي ساخته منهنجيون اکيون پرڻم ٿي ويون ۽ منهنجي زبان تي هي الفاظ جاري ٿي ويا: ”هي به ته مسلمان آهن اهو مرد ٿي ڪري به ايتري قدر شرم ۽ حيا وارو آهي ۽ مان آهيان جو بي پردگي جي عظيم گناهه جو ارتڪاب ڪندي ئي هلي رهي آهيان“ ان اسلامي پيڻ جي خاوند جيتري دير فون ڪندو رهيو، انهن هڪ پيرو به منهنجي طرف نظر ڪڍي نه ڏنو. ان جي ويڻ کان پوءِ مان هڪ اضطرابي ڪيفيت ۾ مبتلا ٿي ويس. اڄ پهريون پيرو شرم و حيا ۽ اسلامي تعليمات جي عملي تصوير ڏسي ڪري شمعِ فڪرِ آخرت منهنجي دل ۾ روشن ٿي وئي، جنهن جي ڪرڻ سان منهنجي تاريخڪ دل جي دنيا روشن ۽ منور ٿيڻ لڳي، مون کي شدت سان پنهنجي گناهن تي ندامت ٿيڻ لڳي، خوفِ خدا جو ايتري قدر غلبو ٿيو جو ان اسلامي پيڻ جي ويڻ کان فوراً نيٽ ڪيفي بند ڪري ڇڏيو ۽ پنهنجي ڪمري ۾ اچي ڪري زور زور سان روئڻ شروع ڪري ڇڏيو، مان پنهنجي زندگي ۾ ايترو ڪڏهن به نه رني هيس، منهنجا لڙڪ هئا جو رکجڻ جو نالو ئي نه وٺي رهيا هئا ايسيتائين جو ڪافي ڪوڙ تشو پيپر منهنجي لڙڪن سان پُسي ويا،

قارون جي هلاڪت جو سبب

جيئن جيئن منهنجي اکين مان لڙڪ وهي رهيا هئا منهنجي دل مان بي پردگي ۽ ٻين گناهن جو مير ڌوپجي رهيو هو. ان ڏينهن اچڻ وارا گيراڪ نيت ڪيفي جو دروازو بند ڏسي واپس موٽي ويا. شام جو جڏهن منهنجي ٻارن جو پيءُ گهر آيو ته مون چيو: اڄ مان تمام گهڻا پئسا ڪمايا آهن. انهن چيو ڪٿي اچو مان به ته ڏسان اوهان ڪيترا پئسا ڪمايا اٿو. مان لڙڪن سان پُسيل تشو پيپر جي صورت ۾ پنهنجي انوکي ڪمائي ڪٿي ان جي سامهون رکي ڇڏي. اهو هي ڏسي حيرانگي سان چوڻ لڳو: هي ڇا آهي؟ مون انتهائي درد ڀريي انداز ۾ سڄو واقعو ان کي گوش گذار ڪري ڇڏيو. ان تي اهو به زور زور سان روئڻ لڳو. مان پنهنجي خاوند کي چيو: مان نيت ڪيفي بند ڪرڻ جو فيصلو ڪري چڪي آهيان. **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** انهيءَ ڏينهن مان بي پردگي ۽ سڀني گناهن کان سڄي توبه ڪئي ۽ نيت سسٽر کي هميشه جي لاءِ بند ڪري ڇڏيو. ان اسلامي پيڻ سان گڏ دعوتِ اسلامي جي تحت ٿيڻ واري هفتي وار سنتن ڀريي اجتماع ۾ ويڃڻ شروع ڪري ڇڏيو، امير اهل سنت **داعية بَرَڪَاتُهَا الْعَالِيَّة** کان بيعت ٿي ويس، مدني برقع پائي ڇڏيو ۽ شيخ طريقت، امير اهل سنت، باني دعوتِ اسلامي حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي **داعية بَرَڪَاتُهَا الْعَالِيَّة** جي عطا ڪرده مدني مقصد ”مون کي پنهنجي ۽ سڄي دنيا جي ماڻهن جي اصلاح جي ڪوشش ڪرڻي آهي“ جي تحت نيڪي جي دعوت جون ڌومون مچائڻ ۾ مصروف ٿي ويس. **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** تادم تحرير مدني دوره جي ذم داره جي حيثيت سان مدني ڪمن جي ترقي ۽ عروج جي لاءِ ڪوشاڻ آهيان.

اسی ماحول نے ادنیٰ کو اعلیٰ کر دیا دیکھو

اندھیرا ہی اندھیرا تھا اجالا کر دیا دیکھو

قارون جي هلاڪت جو سبب

دعوتِ اسلامي جا شعبا جات

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ! هن وقت دعوتِ اسلامي 103 کان وڌيڪ شعبا جات ۾ سنتن جي خدمت ڪري رهي آهي مثلاً مساجد جي تعميرات جي لاءِ خدام المساجد، حفظ و ناظره جي تعليم جي لاءِ مدرسة المدينة، بالغان جي تعليم قرآن جي لاءِ مدرسة المدينة برائي بالغان، ديني تعليم و تربيت سان گڏوگڏ مروج تعليم جي لاءِ دار المدينة، شرعي رهنمائي جي لاءِ دارُ الافتاءِ اهل سنت، علماء جي تياري جي لاءِ جامعة المدينة، تربيتِ افتاءِ جي لاءِ تخصص في الفقه ۽ امت ڪي پيش ايندڙ جديد مسائل جي حل جي لاءِ مجلس تحقيقاتِ شرعيه، تحريراً پيغامِ اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ڪي عام ڪرڻ ۽ اصلاحي ڪتب جي فراهمي جي لاءِ مجلس المدينة المدينة، سني مصنفين جي تصانيف و تاليفات ڪي شرعي اغلاط کان محفوظ رکڻ جي لاءِ مجلس تفتيش ڪتب و رسائل، روحاني علاج ۽ سڄي دنيا کان ايندڙ ماهانه هزارين مکتوبات ۽ ميلز (Mails) جي جوابات جي لاءِ مکتوبات و تعويذات عطاريه مدني پيغام ڪي دنيا جي ڪنڊ ڪنڊ ۾ پهچائڻ جي لاءِ ٽن زبانن ۾ مدني چينل، اسلامي پيڻرن جي لاءِ ان جي هفته وار اجتماعات ۽ ٻيا مدني ڪم، مسلمانن ۾ عمل جو جذبو بيدار ڪرڻ جي لاءِ سوالات جي صورت ۾ مدني انعامات ۽ سڄي دنيا جي ماڻهن جي اصلاح جي ڪوشش جي لاءِ دنيا جي ڪيترن ئي ملڪن ۾ مدني قافلن ۽ هفته وار سنتن ڀريبي اجتماعات جو مدني جال وڇايو ويو آهي. اسڪولز، ڪالجز ۽ يونيورسٽيز ۾ به علم حاصل ڪرڻ وارا طلبه، گونگن، ٻوڙن نابينن اسلامي ڀائرن ۽ جيلن ۾ قيدين جي اصلاح جي لاءِ به مجالس قائم ٿي چڪيون آهن ۽ پوءِ انهن تمام شعبا جات جي ڪارڪردگي تي نظر رکڻ ۽ سڄي دنيا ۾ سڄي مدني نظام ڪي احسن طريقي سان هلائڻ جي لاءِ مرڪزي مجلسِ شورٰي قائم ڪئي وئي آهي.

قارون جي هلاڪت جو سبب

دعوتِ اسلامي کي ٿيڻ، سارے جهاں میں مچ جائے دھوم
اس پہ فدا ہو بچہ چہ یا اللہ میری جھولی بھر دے

پياري آقا، ٻنهي عالمن جي داتا، محبوبِ كبيرياءَ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ غيب نشان آهي: آخري زماني ۾ دين جو ڪم به درهم ۽ دينار تي ٿيندو.

پياريون پياريون اسلامي پنيرون! دعوتِ اسلامي جا مدني ڪم جيترا عام ٿيندا، نيڪي جي دعوت اوتري عام ٿيندي، گناهن جو زور ختم ٿيندو **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** ان شعبه جات کي هلائڻ جي لاءِ اربن روپين جي ضرورت آهي اوهان جيترو دعوتِ اسلامي سان گڏ مالي تعاون فرمائيندؤ اوترو ئي دين متين جي خدمت تي سگهي ٿي **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ**

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ دعوتِ اسلامي هن وقت خدمتِ دين جي ڪم وپيش 103 شعبن ۾ مدني ڪم ڪري رهي آهي، تنهنڪري اوهان نه رڳو پنهنجي زڪوة وصدقات بلڪه بيا مدني عطيات به دعوتِ اسلامي کي ڏئي دنيا ۽ آخرت جون ڪاميابيون حاصل ڪريو. اچو هڪ نهايت ئي آسان طريقو اوهان جي خدمت ۾ عرض ڪيان ٿو ته جنهن جي ذريعي غريب کان غريب به دعوتِ اسلامي جي مدني عطيات ۾ پنهنجو حصو شامل ڪرڻ ۾ ڪامياب ٿي سگهي ٿو، اهو ڇا آهي، ”مدني عطيات بڪس (Box)“ جي ذريعي مالي تعاون.

مجلسِ مدني عطيات بڪس

دعوتِ اسلامي جي شعبي ”مجلسِ مدني عطيات بڪس“ جي طرفان هڪ بڪس جي ترڪيب ڪئي وئي آهي، اهي مدني عطيات بڪس ڏڪانن،

قارون جي هلاڪت جو سبب

ڪارخانن، مارڪيٽن، شاپنگ مالز، ميڊيڪل اسٽورز ۽ دفٽرن وغيره ۾ رڪڻ سان گڏوگڏ گهرن ۾ به رڪيو ويندو آهي، ته جيئن اسان پنهنجي آساني کي ڏسندي روزانو ڪجهه نه ڪجهه رقم ان بڪس ۾ وجهندا وڃون ۽ صدقي و خيرات جو ثواب به ڪمائيندا وڃون، جيڪي ڏڪاندار آهن اهي سٺين سٺين نيتن سان پنهنجي گراهڪن (Customers) تي انفرادي ڪوشش ڪري انهن کي به راه خدا ۾ مال خرچ ڪرڻ جي ترغيب ۽ فضائل ٻڌائي انهن کي به پنهنجو حصو شامل ڪرڻ جي ترڪيب ڪيو ته مدينه مدينه.

مشورهه عرض آهي ته اسان روزانو هڪ رقم خاص ڪيون مثال طور 5 روپيا ئي سهي، پوءِ ان جي مطابق اسان روزانو پنهنجو حصو وجهندا وڃون ۽ مجلس مدني عطيات بڪس جي طئي شده طريقي جي مطابق اهي مدني عطيات جمع به ڪرائي ڇڏيون. جيڪي ڏڪانن وغيره تي بڪس رکيا ويندا آهن، هن کي "مدني عطيات بڪس" ۽ جيڪي گهرن ۾ بڪس رکيا ويندا آهن، ان کي "گهريلو صدقہ بڪس" چئبو آهي.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

پياريون پياريون اسلامي پيڙهن! اچو! هاڻي زڪوة ڏيڻ جون ڪجهه فضيلتون ۽

فائدا ٻڌون ٿا ۽ ان جي ادائگي جي نيت به ڪريون ٿا،

رحمتِ الهي جي برسات

زڪوة ڏيڻ واري جي لاءِ سڀ کان سعادت هي آهي ته ان تي رحمتِ الهي جي چما چم بارش ٿيندي آهي، جيئن ته سيپاري 9، سُورَةُ الْأَعْرَافِ، آيت نمبر 156 ۾ آهي:

قارون جي هلاڪت جو سبب

ترجمو ڪنز الايمان: ۽ منهنجي رحمت هر شيءِ کان وسيع آهي پوءِ عن قريب مان نعمتون انهن واسطي لکندس، جيڪي ڊڄن ٿا ۽ زڪوة ڏين ٿا ۽ اهي اسان جي آيتن تي ايمان رکن ٿا.

وَ رَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ ۙ فَسَاكُتُهَا
لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ ۚ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ ۚ وَالَّذِينَ هُمْ
بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٦﴾ (پ ٩، الاعراف: ١٥٦)

جيڪڏهن ڪنهن عقلمند کان پڇيو وڃي ته سڄي مخلوق جون نيڪيون تنهنجي اعمال نامي ۾ لکيون وڃن، تون ڪي هي پسند آهي يا الله ﷻ جي هڪ خاص رحمت تو تي نازل ٿئي؟ ته هو سڄي مخلوق جون نيڪيون ملڻ تي الله ﷻ جي هڪ خاص رحمت حاصل ٿيڻ کي پسند ڪندو. يقيناً ڪيتري قدر خوش بخت آهن اهي ماڻهو جيڪي هر سال زڪوة جي ادائينگي ڪري پاڻ کي الله ﷻ جي رحمت جو حقدار بڻائيندا آهن.

پياريون اسلامي پيڻيون پر بدقسمتي سان علمِ دين کان دوري هجڻ جي بنا تي اڄ مسلمانن جي هڪ تعداد زڪوة جي ادائينگي جي درست استعمال کان ناواقف آهي. هر سال لکين روپيه زڪوة ڏيڻ جي باوجود ان جي زڪوة ادا ناهي ٿيندي. زڪوة ادا نه ڪرڻ جو گناهه ان جي مٿان آهي. زڪوة ڪنهن کي ڏيڻ گهرجي؟ ڪنهن کي نه ٿو ڏئي سگهجي؟ ڪيتري مال تي ڪيتري زڪوة آهي؟ هي علم سکڻ ضروري آهي، ان جي لاءِ هڪ پمفلٽ مڪتبه المدينه جي طرف کان شائع ٿيو آهي ان جو ضرور مطالعو فرمايو.

الْحَمْدُ لِلَّهِ ﷻ دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول جي برڪت سان جتي اسان نماز روزو ۽ ٻين فرائض ۽ واجبات عبادت جا احڪامات سکون ٿا ۽ پنهنجي نماز روزو ۽ ٻين عبادت کي ضائع ٿيڻ کان بچايون ٿا اتي زڪوة جي حوالي سان احڪامات سڄي زڪوة جي ضائع ٿيڻ کان بچائيندا آهيون. هي پمفلٽ اڄ

قارون جي هلاڪت جو سبب

جي اجتماع ۾ آخر ۾ تقسيم به ڪيو ويندو (مبلغه پمفلٽ جي زيارت ڪرائي)

◆ زڪوة ڏيڻ جي برڪت سان ٻانهو فلاح ۽ نجات پائڻ وارن جي فهرست ۾ شامل ٿي ويندو آهي، جيئن ته پارہ 18، سورة المومنون، آيت نمبر 4 ۾ ارشاد ٿئي ٿو.

ترجمو ڪنز الایمان: ۽ اهي زڪوة ادا ڪندڙ آهن

وَالَّذِينَ هُمْ يُدْرِكُونَ فِعْلُونَ ﴿١٨﴾ (المومنون: 4)

هن آيت ۾ ڪاميابي پائڻ وارن اهلِ ايمان مانهن جو هڪ وصف بيان ڪيو ويو آهي ته اهو پابندي سان گڏ ۽ هميشه پنهنجي مالن تي فرض ٿيڻ واري زڪوة ڏيندا آهن.

◆ زڪوة جي ادائگي کان هڪ فائدو هي حاصل ٿيندو آهي جو غريبن جي ضرورت پوري ٿي ويندي ۽ ان جي دل ۾ خوشي داخل ٿيندي آهي.

◆ زڪوة ڏيڻ جو هڪ فائدو هي به هوندو آهي جو مسلمانن جي درميان مضبوط پائپي قائم رهندو آهي. جنهن کي اسلامي معاشري کي فروغ ملندو آهي. مسلمانن کي پاڻ ۾ اهڙي طرح شفقت ۽ محبت سان ملي جلي رهڻ گهرجي. نبي ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: سڀئي مسلمان هڪ عمارت وانگر آهن جنهنجو هڪ حصو ٻئي کي طاقت پهچائيندو آهي. (بخاري، ج. 2، ص. 127، حديث 2446) هڪ ٻئي روايت ۾ آهي ته مسلمانن جي پاڻ ۾ دوستي ۽ رحمت ۽ شفقت جي مثال جسم وانگر آهي، جڏهن جسم جو ڪو عضو بيمار هوندو آهي ته بخار ۽ بي خوابي ۾ سڄو جسم ان جو شريڪ هوندو آهي. (صحيح مسلم، ص. 1396، حديث 2586)

قارون جي هلاڪت جو سبب

◆ زڪوة ڏيڻ واري کي هي فائدو به ملندو آهي جو ان جو مال پاڪ ٿي ويندو آهي جيئن ته حضرت سيدنا انس بن مالڪ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان مروِي آهي ته شهنشاهه مدينه، قرار قلب و سينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: پنهنجي مال جي زڪوة ڪيو ته اها پاڪ ڪرڻ واري آهي توهان کي پاڪ ڪري ڇڏيندي. (مسند امام احمد، ج. 4، ص. 274، حديث 12397)

ڪتاب ”ضياءِ صدقات“ ۽ فيضانِ زڪوة جو تعارف

صدقي ۽ زڪوة جي باري ۾ مزيد معلومات جي لاءِ مڪتبه المدينه جا شايع ٿيل 2 ڪتاب ”ضياءِ صدقات ۽ فيضانِ زڪوة“ جو مطالعو بيحد مفيد آهي، هن ڪتابن ۾ زڪوة سان گڏوگڏ صدقي جا بي شمار فضائل به بيان ڪيا ويا آهن هر باب ۾ صدقي جي باري ۾ مختلف موضوعن تي تفصيل موجود آهي مثال طور صدقي جي معنيٰ ۽ قسم، فرض زڪوة جو بيان، زڪوة ڪنهن کي ڏني وڃي، صلہ رحمي (رشتي دارن سان حُسنِ سلوڪ) جون فضيلتون، مال گڏ ڪرڻ ڪيئن آهي؟ بخل جي مَدَمَتَ وغيره وغيره، هن ڪتابن جو مطالعو ڪرڻ وارن کي معلومات جو وڏو خزانو هٿ ايندو. إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ

تنهنڪري اڄ ئي هن ڪتاب کي مڪتبه المدينه جي بستِي تان هڏيو ڏئي طلب ڪري انهن جو مطالعو ڪرڻ جي نيت ڪري وٺو، هنن ڪتابن کي دعوتِ اسلامي جي ويب سائٽ www.dawateislami.net تان هن ڪتاب کي ريڊ (يعني پڙهي) به سگهجي ٿو، ڊاؤن لوڊ (Download) ۽ پرنٽ آؤٽ (Print Out) به ڪري سگهجي ٿو.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَعَلَىٰ مُجَمِّدِ

پياريون پياريون اسلامي پيڻيون! بيان کي ختم ڪندي سنٽ جي فضيلت ۽

قارون جي هلاڪت جو سبب

ڪجهه سنڌون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪريان ٿي، تاجدار رسالت، شهنشاھِ نُبوَّت، مصطفيٰ جانِ رحمت **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جو فرمان جنتِ نشان آهي: جنهن منهنجي سنڌ سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جنت ۾ مون سان گڏ هوندو. (مشكاة الصايح، ڪتاب الايمان، باب الاعتصام بالڪتاب والسنة، الفصل الثانی، ۱/۵۵، حديث: ۱۷۵)

سینه تری سُنَّتِ کا مدینہ بنے آقا جنت میں پڑوسی مجھے تُم اپنا بنانا
صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا**

گهر ۾ اچڻ وڃڻ جون سنڌون ۽ آداب

◆ جڏهن گهران ٻاهر نڪرو ته هي دعا پڙهو:

بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ لَاحَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

ترجمو: الله جي نالي سان، مون الله تي ڀروسو ڪيو. الله کان سواءِ نه (گناهن کان بچڻ جي) قوت آهي ۽ نه (نيڪيون ڪرڻ جي) طاقت آهي. (سنن ابن داود، ج 4 ص 420 حديث 5095) **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** انهيءَ دعا کي پڙهڻ جي برڪت سان سڌي وات تي رهندو مصيبتن کان حفاظت ٿيندي ۽ **اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** جي مدد شامل حال رهندي! گهر ۾ داخل ٿيڻ جي دعا:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ الْبُؤُجِ وَخَيْرَ الْبُحْرِجِ

بِسْمِ اللَّهِ وَلَجْنَا وَبِسْمِ اللَّهِ خَرَجْنَا وَعَلَى اللَّهِ رَبِّنَا تَوَكَّلْنَا

ترجمو: الله **عَزَّوَجَلَّ**! آئون تو کان داخل ٿيڻ ۽ نڪرڻ جي ڀلائي گهران ٿو، الله **عَزَّوَجَلَّ** جي نالي سان اسان (گهر ۾) داخل ٿياسين ۽ انهي جي نالي سان ٻاهر آياسين ۽ پنهنجي پاڻهار الله **عَزَّوَجَلَّ** تي اسان ڀروسو ڪيو (ايضاً حديث ۵۰۹۶)

قارون جي هلاڪت جو سبب

دعا پڙهڻ کانپوءِ گهر وارن کي سلام ڪري پوءِ بارگاہِ رسالت ۾ سلام عرض ڪري ان کان پوءِ ”سوره اِخْلَاص“ شريف پڙهي. **اِنَّ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ** روزي ۾ برڪت، ۽ گهرو جهيڙن کان بچاءُ ٿيندو. **◆ پنهنجي گهر ۾ ايندي ويندي محارم ۽ محرمات (مثال طور ماءُ، پيءُ، ڀاءُ، پيٽ، ٻارن بچن وغيره) کي سلام ڪريو. ◆**

بنا الله **(عَزَّوَجَلَّ)** جو نالو وٺڻ جي مثال طور **بِسْمِ اللّٰهِ** چوڻ بنا جيڪو پنهنجي گهر ۾ داخل ٿيندو آهي، شيطان به ان سان گڏ داخل ٿي ويندو آهي. **◆ جيڪڏهن اهڙي گهر (ڪٿي پنهنجي خالي گهر) ۾ ويڃڻ ٿئي جو ان ۾ ڪو به نه هجي ته هيئن چئو: اَلسَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَىٰ عِبَادِ اللّٰهِ الصّٰلِحِيْنَ** (يعني اسان تي ۽ الله **عَزَّوَجَلَّ** جي نيڪ ٻانهن تي سلام) ملائڪ انهي سلام جو جواب ڏيندا. **(رَدُّ الْمُحْتَرَجِ ۹ ص ۶۸۲)** يا هن ريت چوي: **اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ** (يعني يا نبي توهان تي سلام) چوته حضور اقدس **صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَىٰ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جو روح مبارڪ مسلمانن جي گهرن ۾ تشریف فرما هوندو آهي. **(بهار شريعت حصو 16 ص 96، شرح الشفاء للقاري ج 2 ص 118) ◆ جڏهن ڪنهن جي گهر ۾ داخل ٿيڻ چاهيو ته هيئن چئو: اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ** ڇا مان اندر اچي سگهان ٿو؟ **◆ جيڪڏهن داخل ٿيڻ جي اجازت نه ملي ته خوشي سان موٽي وڃو، ٿي سگهي ٿو ڪنهن مجبوري جي ڪري گهر جي مالڪ اجازت نه ڏني هجي. ◆ جڏهن ڪو توهان جي گهر جو دروازو کڙڪائي ته سنت اها آهي ته پڇو: ڪير آهي؟ ٻاهران واري کي گهرجي ته پنهنجو نالو ٻڌائي؛ مثال طور چوي: ”محمد الياس“ نالو ٻڌائڻ جي بدران انهيءَ موقعي تي ”مدينه!“ ”آئون آهيان!“ ”دروازو کوليو“ وغيره چوڻ سٺ ناهي. **◆ جواب ۾ نالو ٻڌائڻ کان پوءِ دروازي کان هٿي بيهو ته جيئن دروازو کلندي ئي گهر ۾ نظر نه پوي. ◆ ڪنهن جي گهر ۾ جهاتي پائي ڏسڻ منع آهي. ڪجهه ماڻهن جي گهرن جي سامهون هيٺئين پاسي ٻين جا گهر هوندا آهن تنهنڪري گيلري (بنگلي جي اڱڻ) وغيره مان جهاتي پائڻ وقت ان ڳالهه جو خيال رکڻ گهرجي جو ٻين جي گهرن ۾ نظر نه پوي. **◆ ڪنهن جي گهر وڃو ته******

قارون جي هلاڪت جو سبب

اُتان جي انتظامات تي بي جا تنقيد نه ڪريو ان سان اُن جي دل آڙاري ٿي سگهي ٿي ❖ واپسيءَ تي گهروارن جي باري ۾ دعا به ڪريو ۽ شڪريو به ادا ڪريو ۽ سلام به ۽ ٿي سگهي ته ڪو سنتن ڀريو رسالو وغيره تحفي ۾ پيش ڪريو.

طرح طرح جون هزارين سنتون سڪڻ جي لاءِ مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهار شريعت“ حصو 16 ۽ 120 صفحن جو ڪتاب ”سنتين اور آداب“ هديو ڏئي حاصل ڪيو ۽ پڙهيو.

الله عَزَّوَجَلَّ اسان کي دعوتِ اسلامي جي مهڪي مهڪي مدني ماحول سان وابستہ ٿي ڪري ان ماحول ۾ استقامت جي دولت سان مالا مال فرمائي.

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّد